

Oplegg for Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

6. søndag i påsketiden - år B

Evangelietekst: Joh.15,9-17

På den tid sa Jesus til sine disipler: «Som Faderen har hatt meg kjær, har jeg også hatt dere kjær. Bli i min kjærlighet! Dersom dere holder mine bud, da blir dere i min kjærlighet – på samme måte som jeg har holdt min Fars bud, og blir i hans kjærlighet. Dette har jeg sagt dere for at min glede skal være i dere, og deres glede være full og hel. Og dette er mitt bud: at dere skal elske hverandre, slik som jeg har elsket dere. Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner. Dere er mine venner, dersom dere gjør hva jeg befaler dere. Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva hans herre har fore. Nei, dere kaller jeg nå venner; for alt det jeg har hørt av min Far, har jeg gitt dere del i. Ikke så at dere valgte meg; det er jeg som har valgt dere, og satt dere til å gå ut og bære frukt, og frukt som varer. Og alt hva dere da ber Faderen om i mitt navn, det skal han gi dere. Dette er mitt bud til dere: At dere skal elske hverandre.

Øvrige lesninger: Apg 10,25-26.34-35.44-48; 1 Joh. 4,7-10

Refleksjon og hovedbudskap

Evangeliet for denne søndagen fortsetter der evangeliet forrige søndag sluttet. Da var temaet vintreet og grenene som en metafor på nødvendigheten av å stå i et levende fellesskap med Jesus Kristus for at vi skal helliggjøres og bære frukter.

Denne søndagens evangelium kommer i forlengelsen av dette. Enheten mellom Faderen og Sønnen og mellom Sønnen og hans disipler/venner består i kjærligheten. Jesus forklarer hva dette innebærer for oss, vi skal forholde oss slik til Jesus som han forholder seg til sin Far, og det Jesus konkretiserer dette med er at vi skal holde hans bud slik han holder sin Fars bud. Det leder oss til sentrum i teksten, som er Jesu nye bud: "dere skal elske hverandre som jeg har elsket dere".

Dette budet har som bakgrunn den kontrasten mellom Den gamle og Den nye pakt som uttrykkes for eksempel i Esek. 36, 26f. Der det profeteres at Gud vil gi sitt folk kjøttthjerte istedenfor steinhjerte. Det er en profeti om Den hellige Ånd og hans virkning i menneskene. Den Hellige Ånd driver oss til kjærlighet. Tanken repeteres i Heb. 8, 8-10.

Jesus henviser til sitt eget offer, hans lidelse og død for menneskene, som det høyeste uttrykk for kjærligheten, og målet for den kjærlighet hans venner skal strekke seg mot.

Hovedbudskapet kommer tilbake som et imperativ til slutt i teksten: *Elsk hverandre!*

Til fordypning:

Om evangeliets lov og Jesu nye bud I Den katolske kirkes katekisme: §§1965-1972.

Om kjærligheten: §§1822-1829.

Forberedelser:

Forbered lokalet ved å sette stoler i ring, plasser et bord foran og legg på en hvit duk. Sett lys, en Bibel, et krusifiks eller et ikon på bordet. Klipp ut røde hjerter av papir, evt. ta med noen klistremerker som barna kan pynte hjertene med.

1. Innledning/åpning

Barna går samlet ut av Kirken. I menighetssalen setter vi oss i en ring, på stoler. Vi begynner med å gjøre korsets tegn. Deretter spør vi barna om noen har hatt bursdag, den som har hatt bursdag sist, får komme frem og tenne lyset (med hjelp fra leder). Vi gjør korsets tegn og tenner lyset for å markere at vi er i Messen. Vi fortsetter med å synge en sang, Din kjærlighet. Deretter tegner vi kors på panne, munn og hjerte mens barna sier henholdsvis: "tenke og forstå" (pannen), "fortelle andre" (munnen) og "gjemme det i hjertet" (hjertet). De første gangene forklares dette hver gang, siden av og til. Vi synger *halleluja* eller sier det sammen i kor (unntatt i fasten).

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Evangelieteksten kan formidles ved gjenfortelling. Det kan være en fordel å velge ut noen deler av Evangeliet, men kanskje ikke prøve å gjenfortelle alt. For eksempel:

Jesus samlet disiplene rundt seg igjen, sånn som han så ofte gjorde når han ville fortelle dem noe. Han fortalte disiplene at han var veldig glad i dem, akkurat slik Gud er glad i Jesus. Jesus fortalte dem at Gud elsker alle mennesker, og vil at alle mennesker skal ha del i Hans kjærlighet. Jesus minnet disiplene om de ti bud. De som Moses fikk av Gud for lenge, lenge siden. De ti budene er Guds bud, som vi skal leve etter. Men Jesus gav også sine disipler ett bud. Han sa: dere skal elske hverandre, slik jeg har elsket dere. Jesus fortsatte og sa: Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner. Dere er mine venner, dersom dere gjør det jeg befaler dere, elsk hverandre!

Vi markerer at vi går over i refleksjonsdelen ved å synge en sang, f.eks. Din kjærlighet. For å begynne refleksjonsdelen kan vi ta med ett rødt hjerte klippet ut av papir og vise det til barna. Eventuelt kan man ha med ett hjerte til hvert barn, kanskje også pynte med klistremerker. Vi kan spørre barna hva de tenker på når de ser hjertet? På kjærlighet. Det er fint å fortsette så mye som mulig i samtaleform. Kanskje noen kommer på at kjærlighet kan være forskjellig – kjærlighet mellom en søster og bror, mellom venner, mellom foreldre og barn, eller mellom en mamma og pappa. Men likevel er det noe som er det samme når vi er glade i noen. Hva kan det være? At vi vil dem godt, vi har lyst å være sammen med dem, vi vil hjelpe dem, osv.

Jesus sier at Han vil at vi skal ha samme kjærlighet for hverandre som Hans kjærlighet. Hvordan var Jesu kjærlighet da? Hva vet vi om det Jesus gjorde? Be barna om forslag. Vi vet at Han trøstet dem som var lei seg, at Han hjalp dem som trengte det, at Han var snill mot dem som ingen likte, at Han ... (fyll inn det du selv ønsker). Men fremfor alt, Jesus gav sitt liv for sine venner, Han gav sitt liv for oss.

En sånn kjærlighet er uendelig stor og sterk, slik vi har sunget om i Guds kjærlighet. Guds kjærlighet er større enn de største fjell, dypere enn hav uten bunn... Men hvordan skal vi elske hverandre, slik som Han har elsket oss? Er det noen som har noen forslag? Hva kan vi gjøre? Be barna om forslag.

Vi synger "Gjør meg til redskap" eller "Da jeg trengte en neste" for å oppsummere hvordan vi skal elske hverandre. Det er fint å avslutte med en bønn om at Gud må hjelpe oss å elske hverandre, slik som Gud elsker oss.

Så kan barna ta papirhjertet de har fått med seg når de går tilbake til kirken, holde på dem til det blir fredshilsen, for så å gi dem til noen i menigheten som sin fredshilsen. Barna syns det var veldig stas å finne noen å gi sitt hjerte til. Man kan jo gjøre presten oppmerksom på dette, slik at han nevner det når han sier "Hils hverandre med et fredens tegn".

3. Sanger

Din kjærlighet (Adoremus 106)

Gjør meg til redskap (Adoremus 125)

Da jeg trengte en neste (Adoremus 92)

Gud er kjærlighet (Adoremus 129)

(Ta gjerne bare refrenget, eventuelt kan søndagsskolelæreren synge versene.)

4. Andre punkter som kan tas med

Siden vi fortsatt er i påsketiden, kan det være fint å repetere litt om hva som skjer i påskens triduum. Mange av barna vil kunne hjelpe til med dette.

5. Avslutning

Vi får et tegn av en av kirkevertene når Credo begynner. Da har vi noen minutter på å avslutte, og prøver å gå inn til forbønnene begynner. Er det tilstrekkelig tid, synger vi en sang, vi kan gjenta en av de to sangene som alt er sunget, eller synge Gud er kjærlighet. Deretter korsor vi oss og ber vi en bønn, for eksempel: «Velsign oss Gud Fader, velsign oss Guds sønn, velsign oss Gud, du hellige Ånd, Amen» og "Hill deg Maria".

Barna bes om å hjelpe til med å rydde på plass stolene, før de går stille og rolig tilbake til foreldrene inne i kirken.